ꝓpter euā.ſal.fa.eā.q.d. Hec vobis mando quaſi vobis
parcens: eteni q̄ filio ſuo: pcit ꝑdit eū: q̄ vo nō pcit: ſaluat.
Opoꝛtet ḡ nos eē ad moꝛtē ꝯtinue ꝑparatos. Si.n.i mā
lib⁹ ꝑlijs q̄ parat⁹ eſt ad moꝛtē melioꝛ eſt alijs: nullo poſt
moꝛtē eū reſuſcitare valēte: multo magꝭ in ſpiritalib⁹ ꝑli-
is cū ſpes tāta reſurrectiōis exiſtat: ꝙ q̄ ponit aīam ſuā i
moꝛtē: ſaluā facit eā. REMI. Aīa aūt h̄ loco itelligēda
ē vita pñs nō aūt ipſa ſubſtātia aīe. CHRY. Quia ḡ di
xerat. Qui vo.ani.ſu.ſal.fa p.eā. neqꝫ ꝑditionē hāc ⁊ ſa
lutē illā eſtimet eq̄lē: ſubiūgit: Quid.n.ꝓ ho.ſi lu.to.mū.
⁊ detri.fa.aīe ſue: Aut quā da.hō.ꝯmu.ꝓ.aīa ſua: q.d.ne
dicas qm̄ aīam ſuā ſaluauit: q̄ crucꝭ effugit ꝑicula. Qñ.n.
cum aīa ſua.i.vita iſta lucrat᷑ aliqͥs oꝛbē terre: qd ampli⁹
erit ei aīa peūte: Nūqd aliā hꝫ aīaꝫ ꝓ aīa dare: Preciū.n.
ꝓ domo pōt aliqͥs ꝯmutare: aīam vo ꝑdēs: aliā aīaꝫ da
re non pōt. Caute aūt dicit: Aut quā ꝯmu.da.ho. De⁹.n.
ꝓpter nr̄am ſalutē dedit ꝯmutationē ꝑcioſuꝫ ſanguinē ie-
ſu chriſti. BEDA: Uel h̄ dīc: q2 ꝑſecutiōis tpe ponēda
eſt aīa: pacis aūt tpe frangenda ſunt deſideria terrena: qd̄
ſignificat cū dicit: Quid.n.ꝓderit hōi ⁊c̄. Plerūqꝫ aūt ve
recūdie vſu ꝑpedimur: ⁊ rectitudinē quā ſuam⁹ in mente
nō exprimere valeam⁹ in voce. Et ideo ſubdit: Qui enim
me cō.fu.⁊ v̄.me.i gene.iſta adul.⁊ pec.⁊ fi.ho.ꝯfi.eū: cū
ve.in glo.pa.ſu.cū ang.ſu. THEO. Non.n.ē ſufficiēs
fides que ſolū in mente ꝯſiſtit: ſꝫ ⁊ oris ꝯfeſſionē dñs req
rit: ſanctificata.n.ꝑ fidē aīa: dꝫ ⁊ coꝛp⁹ ꝑ cōfeſſionē ſancti
ficari. CHRY. Qui aūt h̄ didic ſubijciet ſe cū deſide-
rio ad h̄ ꝙ ſine ꝯfuſiōe xp̄ꝫ cōfiteat᷑. Dr̄ aūt adultera gnā
tio q̄ deū veꝝ aīe ſpōſū dereliqͥt: ⁊ nō ē ſecuta chriſti do
ctrinā: ſꝫ demonib⁹ ꝓſtrata: ſemina īpietatꝭ ſuſcepit: ꝓpt
qd̄ ⁊ peccatrix dr̄. Qui ḡ inter hos chriſti dñationē nega
uerit ⁊ v̄ba dei in euāgelio reuelata: dignā īpietatꝭ penā
ſuſcipiet: audiēs i ſecūdo aduētu: Nō noui vos. THE.
Qui ḡ ꝯfuſus fuerit crucifixū eē ſuū deū: ipe ⁊ ꝯfūdet illū
nō h̄ vbi reputat᷑ chriſt⁹ paup ⁊ miſer: ſꝫ cū glīa ⁊ cū mltī
tudīe angeloꝝ. GREGO.i ho. Sūt aūt nōnulli q̄ chri
ſtū iō ꝯfitēt: q2 cūctos chriſtianos eē cōſpiciūt. Non ḡ ad
ꝓbationē fidei vox ſufficit quā defēdit a verecūdia ꝓfeſ-
ſio gnālitatꝭ. Pacis ḡ tpe ē aliō vbi oñdamur vobis: vere
mur ſepe a ꝓxīs deſpici: dedignamur iniurias v̄bi tolera
re. Si ꝯtigerit iurgiū foꝛtaſſe cū ꝓxio: erubeſcim⁹ ꝑoꝛes
ſatiſfacere. Coꝛ qͥppe carnale dū hui⁹ vite gloꝛiā q̄rit hu-
militatē reſpuit. THEO. Quia vo de ſua glīa dixerat
volēs oñdere ꝙ nō inania ꝓmittebat: ſubditur: Et dic il.
Amē di.vo. q2 ſūt q̄dā de hic ſtātib⁹: q̄ nō guſta.moꝛ.do.
vi.re.dei veniē.in v̄tute. Ac ſi diceret: q̄dā.i.petr⁹ ⁊ iaco-
bus ⁊ ioānes nō guſtabūt moꝛtē: donec eis oñdaꝫ i trāſ
figuratione cū qua gloꝛia venturus ſim in ſecūdo aduen-
tu. Non.n.erat aliud tranſfiguratio: niſi ſecūdi aduēt⁹ ꝑ-
nūciatio: in quo ⁊ ipſe chriſt⁹ ⁊ ſancti lucebūt. BEDA:
Pia vero ꝓuiſione factū ē: vt ꝯtemplatiōe ſemp manētis
gaudij ad breue momētū delibata: foꝛti⁹ aduerſa tolera-
rent. CHRY. Non aūt coꝝ q̄ aſcenſuri erāt nōīa decla
rauit: ne reliq̄ diſcipuli aliqͩ paterēt᷑ humanū. ꝑdicit aūt
vt dociliores circa huiuſmōi ꝯtēplatōēꝫ fiāt. BEDA:
Uel regna dei pñs eccl'ia vocat᷑. Aliq̄ autē ex diſcipulis
vſqꝫ adeo i coꝛpoꝛe victuri erāt: vt eccl'iam ꝯſtructā con
ſpicerent: ⁊ ꝯ̄ mūdi gloꝛiā erectā. Diſcipulis.n.rudib⁹ de
pñti vita aliqͩ ꝓmittēdū fuit: vt poſſent robuſti⁹ i futuro
ſolidari. CHRY. Myſtice aūt vita chriſt⁹ ē: moꝛs vo
diabol⁹. Guſtauit aūt moꝛtē q̄ peccatꝭ īmoꝛat᷑: adhuc ōis
hō habēs dogmata bona aut ꝑaua: moꝛtis aut vite pa
nem deguſtat. Et q̄dem minus malū eſt videre moꝛtem:
malum autem eſt eam guſtare: ſed adhuc peius eā ſequi:
peſſimum autem ei ſupponi.

·IX·

Et poſt dies ſex aſſumpſit ieſus petruꝫ ⁊
iacobū ⁊ ioannem: ⁊ ducit illos in mon-
tē excelſum ſolos: ⁊ tranſfiguratus ē coꝛam ipſis.
Et veſtimenta eius facta ſunt ſplendentia ⁊ candi
da nimis velut nix: qualia fullo non poteſt ſuper
terrā candida facere. Et apparuit illis helias cum
moyſe: ⁊ erant loquentes cū ieſu. Et rñdens petr⁹
ad ieſu: Rabbi: bonū eſt nos hic eſſe: ⁊ faciamus
tria tabernacula: tibi vnum: ⁊ moyſi vnuꝫ ⁊ helie
vnum. Non.n.ſciebat qd diceret. Erant.n.timoꝛe
exteriti. Et fcā ē nubes obūbrās eos: ⁊ venit vox
de nube dicens: Hic eſt filius meus chariſſimus
audite illum. Et ſtatim circūſpicientes: neminem
amplius viderunt niſi ieſum tm̄ ſecum.

HIERO. Poſt ꝯſūmationē crucis: glīa reſurrectionis
oñdit: vt nō timerēt obꝓbꝛia crucis: q̄ oculis ſuis viſu
ri erāt gloꝛiā reſurrectionis future. vñ dr̄: Et p⁹ di.ſex aſ.
ie.pe.⁊ ia ⁊ io.⁊ du.il.in mon.exce.ſo.⁊ trā.eſt co.ip.
CHRY. Qꝺ aūt lucas dicit poſt octo dies: nō ꝯriat
huic. Lucas n.⁊ diē q̄ chriſt⁹ ꝑdicta locut⁹ fuerat: ⁊ diē q̄
eos aſſumpſit numerauit. Iō aūt p⁹ ſex dies eos aſſump
ſit: vt vehemētioꝛi repleti deſiderio i hoꝝ dieꝝ ſpacio vi
gilanti ⁊ ſollicita mēte ea q̄ videbāt attēderēt. THEO.
Aſſumit aūt tres v̄tices apl'oꝝ: petrū tāq̄ ꝯfitētem ⁊ dili
gentē: ioānē tāq̄ dilectū: iacobū vo tāq̄ altiuocū ⁊ theo
logū. Intātū.n.grauis erat iudeis: vt herodes volēs iude
is placere: ipm̄ occiderit. CHRY. Nō aūt i domo ſuā
gloꝛiā demōſtrat: ſꝫ in monte excelſuꝫ illos aſſumit: qm̄
monꝭ ſublimitas ꝯueniēs erat ad gloꝛie ſublimitatē oñ
dendā. THEO. Seoꝛſū aūt eos ducit: q2 debebat eis
myſteria reuelare. Tranſfigurationē aūt oꝫ itelligere nō
figure īmutationē: ſꝫ q2 manēte vt ꝑus erat figura: appo-
ſitio facta eſt cuiuſdā īenarrabilis claritatis. CHRY.
Neqꝫ ḡ decet aliquā figure tranſfoꝛmationē in regno dei
eē futurā: aut circa ipꝫ ſaluatoꝛē: aut circa eos q̄ aſſimi-
labant: ſꝫ appoſitionē claritatis. BEDA: Trāſfigurat᷑
igit᷑ ſaluatoꝛ nō ſubſtātiā vere carnis amiſit: ſꝫ gliaꝫ futu
re vel ſue vel nr̄e reſurrectōis oñdit: q̄ q̄lis tūc apl'is ap-
paruit: talis poſt iudiciū cūctꝭ apparebit electꝭ. Seqͥt: Et
ve.e.fa.ſunt ſplē. GRE xxxij.moꝛ. Quia in ſupne cla
ritatis culmine ei vite iuſticia fulgētes adherebūt: veſtiū
enī nōīe iuſtos quos ſibi adiūgit inſinuat. Seqͥt: Et ap
pa.il.he.cū moy.⁊ erant lo.cū ie. CHRY. Moyſen ⁊
heliā in medio itroducit: ꝑmo q̄dē q2 turbe dicebāt chri
ſtū heliā aut vnū ꝓphetaꝝ: apl'is ſe cū eis oñdit: vt diffe-
rentiā ſuoꝝ ⁊ dñi cernerēt. Et etiā q2 de tranſgreſſiōe le-
gis iudei chriſtū accuſabāt: ⁊ blaſphemū eū putabāt: tāq̄
ſibi gloꝛiā p̄ris attribuētē eos q̄ in vtroqꝫ fulſerūt i medi
um ducit. Eteni moyſes legē dedit: ⁊ helias glīe dei ʒela
toꝛ fuit. vñ ei nō aſſiſterēt: ſi deo ⁊ legi ei⁹ ꝯ̄rij eſſent. Et vt
ſcirēt ꝙ vite ꝑtātē ⁊ moꝛtꝭ hꝫ: ꝓpt h̄ ⁊ moyſen q̄ moꝛtu⁹
erat: ⁊ heliā q̄ nōdū moꝛtē paſſus fuerat i mediū itrodu
cit. Itē ꝑ h̄ ſignificauit ꝙ doctrine legis chriſti ꝓphetarū
doctrina pedagog⁹ fuit. Significat etiā ꝯiunctionē noui
⁊ veteris teſtī. Et qm̄ in reſurrectiōe cū ꝓphetꝭ apl'i ꝯiūgē
tur: ⁊ vna erit obuiatio regi cōi. Sequit᷑: Et reſ.pe.ait ie.
Rabbi bonū ē nos h̄ eē: ⁊ faciam⁹ hic tria ta.ti.vnū: mo.
vnū: ⁊ he.vnū. BEDA: Si tātū trāſfigurata chriſti hūa
nitas: duoꝛūqꝫ ſocietas ſcōꝝ ad pūctū viſa delectat: vt
eos ne diſcedāt etiā obſecro petr⁹ ſiſtere velit: q̄ta erit feli
citas viſioni deitatꝭ inter angeloꝝ choꝛos adeē ꝑpetuo.
Seqͥt. Nō.n.ſcie.qd̄ dice. Etſi.n petr⁹ ꝑ ſtupoꝛe humane
fragilitatis neſciat q̄d dicat inſiti tm̄ ſibi dat effect⁹ idiciū
neſciebat n.q̄d diceret: q2 oblit⁹ ē regnū ſactis a dño nō
alicubi terraꝝ: ſꝫ i celis eē ꝓmiſſuꝫ: nec recoꝛdat⁹ ē ſe ſu-
oſqꝫ coapl'os moꝛtali adhuc carne circūſeptos īmoꝛtalis
vite ſtatū ſubire nō poſſe: cui etiā mēte exceſſerat: q2 i do
mo patris

mo patris que in celiſ ē: dom⁹ manufacta neceſſaria non
ſit. Sȝ ⁊ vſqȝ nūc iperitie notat̄ qſqȝ legi ꝓphetis ⁊ euan
gelio tria tabernacula facere cupit: cuȝ h ab inuicē nulla
tenus valeant ſeparari. CHRY. Nō etiā intellexit pe
trus ꝙ ad demonſtrationē vere glīe transfigurationē dñs
ē operat⁹: neqȝ ꝙ ꝓpter doctrinā hoīum hoc faciebat. nā
plurimi erāt reuecturi multitudinē i eremo habitātes. Se
quit̄: Erāt.n.timo.ex. Erat aūt h timor ſȝ quē de cōi mē
te in ſtatū eleuabant meliorē: qd̄.n. i exteriorib⁹ videbat̄
moyſes ⁊ helias erat. Ducebat̄ aūt aīa ad quedā diuinū
affectū: qſi ex diuina viſione ab humano ſenſu abſtracta
THEO. Uel aliter petr⁹ timēs a monte deſcēdere: qꝛ
iam pn̄s erat ꝙ chriſtus crucifigi debebat dixit: Bonū ē
nos h eſſe. ⁊ nō illic deſcendere i mediū.ſ. iudeoꝝ. Si au
tē huc venient furētes ꝯ te: habemus moyſen q egyptios
debellauit: hēmus ⁊ heliā q ignē eduxit de celo ⁊ qnqua
gēnos deſtruxit. ORIGE. ſup matt. Marc⁹ aūt ex ꝑ
ſona ſua dicit: Nō.n. ſciebat qd̄ diceret. Ubi ꝯſiderandū
ne forte ꝑ exceſſum menti loqbat̄: mot⁹ quodā ſpū alieō
ne forte.ſ. ille ſpūs q voluit ꝗtū ad ſe chriſtū ſcādaliçare:
vt recederet a paſſiōe oīb⁹ hoībus ſalutari. Ipſe opans
etiā hic ſeductorie vult euellere chriſtū ſub colore boni:
vt nō ꝯdeſcendat hoībus: nec veniat ad eos: nec ſuſcipi
at mortē pro eis. BEDA: Quia vō petr⁹ nāle qſiuit ta
bernaculū: nubis accepit vmbraculū: vt diſcat i reſurre
ctione nō tegmine domoꝝ ſȝ ſpūſſancti glīa eos eſſe ꝓte
gendos. vn̄ ſeqt̄: Et facta ē nubes obū. eos. Quia vō ipru
dent̄ iterrogauerūt ꝓpterea rn̄ſionē dn̄i nō merent: ſȝ pat̄
rn̄det ꝑ filio. vn̄ ſeqt̄: Et venit vox de nube dicēs: Hic ē fi
li⁹ me⁹ chariſ. ipȝ au. CHRY. A nube qdē vox emitti
tur in q de⁹ apparere ꝯſueuit vt crederēt ꝙ vox illa ferre
tur a deo. In hoc aūt ꝙ dic̄: Hic ē fi.me.chariſ. vnā volū
tatē pr̄i ⁊ filio ꝓteſtat̄: ⁊ ꝙ ſalua filiatiōe ꝗtū ad oīa cū eo
q genuit vnū eē. BEDA: Quē aūt moyſes cū venerit i
carne audiēdū ab oī aīa que ſaluari vellet ꝑdixit hūc iaȝ
venientē i carne de⁹ pr̄ audiēdū diſcipul̄ oñdit. Seqt̄: Et
ſta.cir.ne.am.vi.niſi ie.tm̄ ſecū. Ubi.n. cepit fili⁹ deſigna
ri mox fui diſceſſerūt: ne ad illos pr̄na vox emiſſa puta
ret. THEO. Myſtice aūt p⁹ ꝯſummatōnē h⁹ ſeculi qd̄
in ſex dieb⁹ factū ē: aſſumet nos ieſus ſi ei⁹ ſum⁹ diſcipuli
in montē excelſuȝ.i.i celū: ⁊ tūc videbim⁹ ei⁹ glīaȝ ſingu
larē. BEDA: Ueſtimēta aūt dn̄i recte ſci ei⁹ accipiunt̄ q
nouo candore fulgebūt. Fullo aūt itelligēd⁹ ē cui pſalmi
ſta loqt̄: Ampli⁹ laua me ab iniq. mea: ⁊ a deli. meo. mū.
me. qui nō pōt ſuis fidelib⁹ dare claritatē in terra: q eis
ꝯſeruata manet i celis. REMI. ſup matt. Uel ꝑ fullonē
ſci deſignāt̄ ꝑdicatores: ⁊ aīaꝝ purgatores: quoꝝ in hac
vita null⁹ ita viuere valet vt alicui⁹ pcti maculis nō obfu
ſcet. In futura.n. reſurrectiōe ſci ab oī macula pcti purga
bunt̄. Tales ḡ eos faciet dn̄s: qles ne ipi membra ſua ca
ſtigāda nec vll⁹ ꝑdicatoꝝ ſuo vel exēplo vł doctria face
re pōt. CHRY. Uel veſtimenta alba euāgelica ſunt ⁊
aplīca ſcripta oīuȝ clariſſima: qb⁹ ſilia null⁹ expoſitoꝝ fa
cere pōt. ORIGE. ſup matt. Uel forſitā fullones ſuper
terra poſſum⁹ moralr̄ exiſtimare ſapiētes ſeculi h⁹: q pu
tant̄ ornare etiā turpes itellect⁹ ⁊ dogmata falſa fullōica
tiōe igenij ſui: ſȝ illoꝝ ars fullonica pōt facē aliqd ſile ſer
moni q oñdit ſpiritaliū itellectuū ſplēdorē i dicti ſcriptu
raꝝ i ptis: q a plurimis ꝯtēnūt̄. BEDA: Moyſes ⁊ he
lias quoꝝ vnū mortuū ⁊ aliū i celis raptū legim⁹: futurā
oīuȝ ſcōꝝ glīaȝ ſignificat: q videlȝ tpe iudicij: vel viui in
carne repiendi: vel ab oli guſtata morte reſuſcitādi ⁊ pa
riter ſūt regnaturi cū illo. THEO. Uel h ſignificat qꝛ i
glīa videbim⁹ ⁊ legē ⁊ ꝓphetas cū ipſo loqntes.i.q ꝑ eū
fuerūt dicta ꝑ moyſen ⁊ alios ꝓphetas: tūc videbim⁹ eē
ꝯſona reb⁹: ⁊ tūc audiem⁹ vocē pr̄nā.ſ. reuelantē.ſ. nobis
filiū pr̄is ⁊ dicētē: qm̄ h eſt fili⁹ me⁹: obūbrāte nube.i. ſpū
ſcō q ē ſapiētie fons. BEDA: Et notandū ſic dn̄o in ior
dane baptiçato: ſic ⁊ i monte clarificato toti⁹ ſcē trinitatis

myſteriū declarat̄: qꝛ gloriā ei⁹ quā in baptiſmo credētes
ꝯfitemur: i reſurrectiōe vidētes collaudabimus. Nec fru
ſtra ſpūſſanctus h i lucida nube: illic appuit in colūba: qꝛ
nūc ſimplici corde fidē quā ꝑcepit ſuat: tūc luce aperte vi
ſiōis qd̄ crediderat ꝯtēplabit̄. Cū aūt fieret vox ſup filiū
iuent⁹ ē ipe ſol⁹ qꝛ cū māifeſtauerit ipȝ elect: erit de⁹ oīa
i oīb⁹: imo cū ſuis ꝑ oīa chriſt⁹ caput cū corpe ſplēdebit.

Et deſcendētibus illis de monte ꝑcepit ill̄ ne
cuiqȝ q vidiſſent narrarēt: niſi cū fili⁹ hoīs a mor
tuis reſurrexerit. ⁊ verbū cōtinuerūt apud ſe con
grentes qd eſſet cū a mortuis reſurrexerit. Et iter
rogabant eū dicētes: Quid ergo dicūt phariſei et
ſcribe: qꝛ heliā oȝ venire primū? Qui rn̄dēs ait ill̄:
Helias cū venerit primo reſtituet omnia: ⁊ quō
ſcriptum ē i filiū hoīs: vt multa patiat̄ ⁊ cōtēnat̄.
Sed dico vobis: qꝛ ⁊ helias venit: ⁊ fecerunt illi q
cūqȝ voluerunt: ſicut ſcriptum eſt de eo.

ORI. ſup mat. Poſt myſteriū dn̄ſuȝ i monte deſcendē
tib⁹ de mōte diſcipul̄: ꝑcepit vt ei⁹ trāſfiguratio nō māife
ſtet̄ an̄ glīaȝ paſſiōis ⁊ reſrectiōis ipi⁹. vn̄ dr̄: Et deſc. de
mō. ꝑ. il. ne cu. q vi. nar. niſi cū fi. ho. a mor. re. CHRY.
Ubi nō ſimplr̄ ſilere iubet: ſȝ paſſionē iſinuās: cāȝ iſinuat
ꝓpt̄ quā ſilere debebūt. THEO. Ne.ſ. hoīes ſcādali
çent̄: audiētes de chriſto tā glioſa q eū crucifixū erāt viſu
ri. Nō igit̄ erat ꝯgruū talia de chriſto dicere an̄ꝙ pateret̄
poſt reſurrectionē vō credibile videbat̄. CHRY. Illi
vō reſurrectiōis myſteriū igrantes: vbū qdē retinētes iui
cē diſputabāt. vn̄ ſeqt̄: Et v. cō. apd̄ ſe cō. qd eēt cū a mor.
re. HIERO. Hoc qd̄ ꝓprie marci ē: id ſignificat qꝛ cuȝ
abſorpta fuerit mors i victoriā: nō erūt i memoria ꝑora.
Seqt̄: Et iter. eū di. Quid ḡ di. pha. ⁊ ſcri. qꝛ he. oȝ ve. ꝑ.
CHRY. Intētio qdē diſcipuloꝝ ſup hac iterrogatiōe
talis mihi eē vr̄: Nos qdē heliā tecū vidim⁹ ⁊ ꝑuſ te vidi
m⁹ ꝙ heliā. Scribe vō ꝑus heliā venire docēt: credimus
itaqȝ eos mendaciū ꝓtuliſſe. BEDA: Uel ita eſtiabāt
diſcipuli trāſformationē glīe hac eſſe quā i mōte viderāt
⁊ dicūt: Si iā veniſti i glīa: quō ꝑcurſor tu⁹ nō appet: ma
xime qꝛ heliā viderāt receſſiſſe? CHRY. Quid aūt ad
h chriſt⁹ rn̄derit: appet ꝑ h qd̄ ſubdit: Qui rn̄dēs ait: He.
cū ve. ꝑ. re. om. In q oñdit ꝙ helias veniet an̄ ſecūdū ad
uentū. Scripture.n. duos aduēt⁹ chriſti ꝑnūciāt: vna.ſ. q
fact⁹ ē: ⁊ aliū q vētur⁹ ē. Dn̄s aūt ſecūdi aduēt⁹ heliā aſſe
rit ꝑcurſorē. BEDA: Reſtituit aūt oīa: vtiqȝ illa q mala
chias oñdit dicēs: Ecce ego mittā vobis heliā ꝓphetaȝ:
vt ꝯuertat cor patrum ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad pr̄es eo
rū reſtituet: ⁊ in h qd̄ mori debet ac diu viuēdo diſtulit.
THEO. Preponit aūt h dn̄s ad reſiſtendū opinioni
phariſeoꝝ: q tenebāt ꝙ ꝑmi aduēt⁹ ꝑcurſor erat helias:
qſi ad icōueniēs ducens. vn̄ ſubdit: Et quō ſcriptū eſt i fi.
ho. vt mul. pa. ⁊ cō. Ac ſi dicat: Helias theſbytes cū vene
rit pacificabit iudeos: ⁊ ad fidē adducet ipos: ita vt ſit ſe
cundi aduent⁹ ꝑcurſor. Si ḡ ꝑmi aduēt⁹ helias ē ꝑcurſor
quō ſcriptū ē ꝙ fili⁹ hoīs oȝ pati? ex hiſ ḡ duob⁹ vnū erit
aut ꝙ nō ſit ꝑmi aduētus helias ꝑcurſor: ⁊ ſcripture erūt
vere. aut ꝑcurſor ꝑmi aduent⁹: ⁊ ſcripture nō erūt vere: q
dicūt ꝙ oȝ chriſtū pati: cū helias debeat oīa reſtituere: ⁊
nō debeat eē iude⁹ aliqs icredul⁹: ſȝ oēs credere debeāt
ad ꝑdicationē ei⁹ qcūqȝ audiēt eū. BED. Uel ita: ⁊ quō
ſcriptū ē.i. quō de chriſti paſſiōe multifarie ꝓphete mlta
ſcpſerūt: ſȝ ⁊ helias cū venerit mlta paſſur⁹ ē ⁊ ꝯtēnend⁹
ab ipſis. CHRY. Sic aūt dn̄s ſecūdi aduent⁹ heliā aſ
ſuit ꝑcurſorē: ſic ⁊ ꝯñter aſſerit ioānē eē ꝑcurſorē ꝑmi ad
uent⁹. vn̄ ſubdit: Sȝ di. vo. qꝛ ⁊ helias ve. GLO. Ioan
nē vocat heliā: nō qꝛ helias erat i ꝑſona: ſȝ qꝛ helie miſte
riū adiplebat. ſic.n. ille ꝑcurſor erit ſecūdi aduēt⁹: ſic iſte
fact⁹ eſt primi. THEO. Erat etiā ioānes redargutor

zelotes ⁊ eremita vt helias: nõ tñ audiuerũt illũ ſic̃ heliã audient. nefario ṽo ludo eũ occiderunt: caput illius am- putantes. vñ ſeqtur: Et fe. il. q̃. vo. ſicut ſcriptũ eſt de eo. CHRY. Uel alr̃ iterrogabãt diſcipuli ieſũ: q̃uo ſcriptũ ẽ pati filiũ hoĩs? Ad h̃ autẽ quaſi rñdens dicit: Sicut ad ſimilitudinẽ helie Joãnes venit ⁊ ei mala intulerũt: ſic ſ; ſcripturas oꝫ filium hominis pati.

Et veniẽs ad diſcipulos ſuos vidit turbã magnã circa eos: ⁊ ſcribas conqrentes cũ illis. Et cõ feſtim oĩs pplˀs vidẽs ieſuꝫ ſtupefactus eſt ⁊ expauerunt: ⁊ accurrẽtes ſalutabant eũ. Et iterrogauit eos: Quid iter vos ꝯquiritis? Et rñdens vnus de turba dixit: Magiſter attuli filiũ meũ ad te hñteꝫ ſpm̃ mutũ: q vbicũqꝫ eũ apphẽderit allidit illũ ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dentibꝰ ⁊ areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerẽt illũ ⁊ nõ potuerũt. Qui rñdẽs eis dixit: O generatio incerdula: q̃ꝫdiu apud vos ero? Quãdiu vos patiar? Afferte illũ ad me: ⁊ attulerũt eũ. Et cũ vidiſſent eũ ſtati ſpũs cõturbauit illũ: ⁊ eliſus in terrã volutabat ſpumans. Et interrogauit patrẽ eiꝰ: Quantũ tpis ẽ ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia. Et frequenter eũ i ignẽ ⁊ in aquã miſit: vt eum pderet. Sed ſiqd potes adiuua nos miſertꝰ nr̃i. Jeſus aũt ait illi: ſi potes credere: oĩa poſſibilia ſunt credẽti. Et cõtinuo exclamans pater pueri cũ lachꝛymis aiebat: Credo dñe: adiuua incredulitatẽ meã. Et cũ vidiſſꝫ ieſus cõcurrentẽ turbã cõminatus eſt ſpũi ĩmundo dicẽs illi: Surde ⁊ mute ſpũs ego p̃cipio tibi: exi ab eo: ⁊ amplius ne introeas in eũ. Et exclamans ⁊ multuꝫ diſcerpens eũ: exijt ab eo: ⁊ factus eſt ſicut moꝛtuus: ita vt multi dicerent: q2 moꝛtuus ẽ. Jeſus aũt tenens manũ eiꝰ eleuauit eũ ⁊ ſurrexit. Et cũ introiſſet in domũ: diſcipuli eius ſecreto interrogabãt eũ: Quare nos nõ potuimꝰ eijcere? Et dixit illis: Hoc genus in nullo põt exire: niſi i oꝛatione ⁊ ieiunio.

THEO. Poſtq̃ gl̃iam ſuã tribꝰ diſcipulis i monte oñderat: reuertit ad alios diſcipulos q̃ cũ eo nõ aſcẽderãt i mõtẽ. vñ dr̃: Et ve. ad di. ſu. vi. tur. mag. circa eos: ⁊ ſcri. cõ. cũ il. Pharíſei nãqꝫ captãtes hoꝛã cuꝫ pñs nõ extiterat xp̃s: acceſſerũt vt ipos ad ſe attraherẽt. HIERO. Nõ ẽ aũt hoĩ reqes ſub ſole: ſemp puulos occidit inuidia: magnos pcutiũt fulgura mõtes: alij diſcẽtes cũ fide vt turbe: alij inuidẽtes cũ faſtu vt ſcribe ad eccl̃aꝫ ꝯueniũt. Sequit: Et ꝯfe. cõ. po. vi. ie. ſtu. ẽ ⁊ ex. BEDA: Notãdum i oĩbus locis diſtãtiã mentĩ ſcribaꝝ ⁊ turbe. Scribe. n. nihil deuotõis: fidei: hũilitat̃: ⁊ reuerẽtie ei exhibuiſſe narrant: ſꝫ veniẽte dño mox omis turba ſtupefacta expauit: eũqꝫ ſalutãs accurrit. vñ ſeqt̃: Et ac. ſa. eũ. THEO. Affectabant. n. turbe eũ videre: ita vt eũ veniente a lõge ſalutarẽt. Quidã ṽo dicũt q̃ aſpectꝰ eius ex trãſfiguratione ſpecioſioꝛ factus: turbã ad ſalutationẽ eiꝰ attrahebat. HIERO. Populꝰ aũt vidẽs ſtupefactꝰ ẽ ⁊ expauit: non diſcipuli: q2 nõ ẽ timoꝛ i charitate: timoꝛ ẽ ſuoꝝ: ſtupeſcere ſtultoꝝ. Seqt̃: Et iter. eos. Quid iter vos cõ. Quid. ſ. dñs iterrogat: vt ꝯfeſſio pariat ſalutẽ: ⁊ murmur coꝛdis nr̃i ſmõibꝰ pijs ſoluat. BED. Põt ṽo: niſi falloꝛ: itelligi de h̃ q̃õne fuiſſe motã: q̃re ipſi cũ eſſent diſcipuli ſaluatoris: ſaluare demoniacũ q̃ i medio erat poſitꝰ nõ poſſent: qḋ ex ſequẽtibꝰ põt cõuinci cũ dr̃: ⁊ rñdens vnꝰ de tur. di.

Magiſter attu. fi. me. ad te ha. ſpi. mu. CHRY. Hunc hoĩeꝫ ſcriptura ĩfirmũ i fide oñdit: ex h̃ qḋ chꝛiſtꝰ dicit O gñatio icredula. ⁊ p h̃ qḋ ſubdit: Si potes credere. Sꝫ ⁊ ſi ĩfidelitas eiꝰ occaſio extiterit demonẽ nõ pellẽdi: icuſat tñ diſcipulos. vñ ſubdit: Et dixi diſ. tu. vt eij. ⁊ nõ po. Uide aũt ipſiꝰ ĩſipientiã. Jeſuꝫ i medio turbaꝝ p̃cat diſcipulos icuſans. vñ ⁊ dñs coꝛã plebe multo magĩ h̃ ei iputat nõ ſolũ i pſonã eiꝰ accuſationẽ itendẽs: ſꝫ i pſonã oĩuꝫ iudeoꝝ. pbabile. n. ẽ mltos pñtiũ ſcãdalizatos: ea q̃ nõ cõuenieb̃ãt de diſcipulis cogitaſſe. vñ ſeqt̃: Qui eis rñdẽs dixit: O gñatio icre. q̃diu apud vos eroꝛ q̃diu vos patiar? In q̃ oñdit: ⁊ moꝛtẽ ſe deſiderare: ⁊ graue ei eẽ cũ illis cõuerſari. BEDA: Intm̃ aũt nõ ẽ hoĩ iratꝰ: ſꝫ vitio vt ſtati itulerit: Afferte illũ ad me: ⁊ at. eũ. Et cũ vidiſ. il. ſta. ſpi. ꝯtur. illũ: ⁊ eli. i ter. volu. ſpu. CHRY. Hoc aũt dñs pmiſit ppt̃ p̃ſeꝫ pueri: vt cũ vexate demonẽ videret: ad fidẽ futuro miraclo traherẽt. THEO. Permittit etiã vexari pueꝝ: vt ex h̃ ſciremꝰ demõis ipietatẽ: q̃ occidiſſꝫ eũ niſi fuiſſꝫ a dño adiutꝰ. Seqt̃: Et iter. pa. eius. Quãtũ tẽ. ẽ ex q̃ h̃ ei acci. At ille ait: Ad infan. ⁊ freq. euꝫ i ig. ⁊ aq. mi. vt eũ p. BEDA: Erubeſcat iulianus q̃ dicere audet oẽs hoĩes abſqꝫ pctĩ ꝯtagiõe naſci i carne tãq̃ inocẽtes p oĩa: vt fuit adã qñ creatꝰ ẽ. Quid. n. habuit iſte puer vt ab ĩfãtia demõio vexaret acerbiſſimo: ſi nullo oꝛiginal̃ pctĩ vĩculo tenebat: q2 ꝯſtat illũ adhuc ppꝛiũ nõ hr̃e potuiſſe pctm̃? GLO. Exp̃mat aũt i ṽbis ſue petitiõis fidei defectũ. vñ ſubdit: Sꝫ ſiqd po. adiuua nos mi. no. Cũ. n. dic̃: Siqd po. mãifeſtat ſe de eiꝰ potẽtia dubitare: q2 viderat filiũ ſuũ a diſcipul̃ chꝛiſti curatũ nõ eẽ. Dic̃ autẽ Miſertus nr̃i. vt deſignaret miſeriã filij q̃ patiebat: ⁊ p̃ris q̃ ꝯpatebat. Seqt̃: Jeſus aũt ait illi: Si po. cre. om. poſ. ſunt cre. HIERO. Libertatẽ arbitrij h̃ idicat qḋ dic̃: Si potes. Que aũt ſunt oĩa q̃ poſſibilia ſunt credẽti: niſi q̃ i noĩe ieſu. i. ſalutĩ poſtulãt cũ lachꝛymis. BEDA: Aptũ aũt rñſuꝫ dñs dedit petẽti. Ipſe. n. ait: Siqd potes adiuua nos Et dñs: Si potes iq̃t credere. At ꝯtra lepꝛoſus q̃ fideliꝰ clamabat: Dñe ſi vis potes me mũdare. cõgruũ ſue fidei accepit rñſũ. Uolo: mũdare. CHRY. Qḋ aũt dicit: talc ẽ: Tãta ẽ ṽtutis apð me ſupabũdatia: vt nõ ſolũ h̃ poſſim: ſꝫ ⁊ alios h̃ faciã opari. q̃re ſi crediderit vt oꝫ: ⁊ hunc ipſe curare poteris: ⁊ alios multos. Sic ḡ euꝫ ad fidẽ reducebat: q̃ adhuc de ĩfidelitate loq̇t. vñ ſeqt̃: Et cõ. exclama. pa. pu. cũ la. aiebat: Credo dñe: adiu. icredu. meã. Sed ſi crediderat dicẽs: Credo. q̃uo ſubdit: Adiuua icredulitatẽ meã? Dicamꝰ igit̃ q̃m mltiplex ẽ fides: itroductoꝛia. ſ. ⁊ pfecta. Hic aũt icipiẽs credere ſaluatoꝛẽ depcabat: vt appoſiceret reliquũ ad ſuã ṽtutẽ. BEDA: Nemo. n. repẽte fit ſummꝰ: ſꝫ i bona ꝯuerſatiõe a minimis q̃ſqꝫ ichoat: vt ad magna pueniat. Alia nãqꝫ ſunt ṽtutĩ exoꝛdia: aliud pfectꝰ: aliud pfectio. Quia igit̃ p occultã ĩſpiratõnẽ grẽ meritoꝝ ſuoꝝ gradibꝰ fides creſcit: vno eodẽqꝫ tpe is q̃ necdũ pfecte crediderat: ſimul ⁊ credebat: ⁊ icredulus erat. HIERO. Per hoc etiã monſtrat q̃ credulitas nr̃a iſirma ẽ: niſi innixa ſubſiſtat adiutoꝛio ſubſidij dei. Fides aũt cũ lachꝛymis optata vota capit. vñ ſeqt̃: Et cũ vi. ieſus ꝯcur. tur. cõmi. ẽ ſpi. immũ. di. illi: Surde ⁊ mu. ſpi. ego tibi p̃cipio: exi ab eo: ⁊ amplꝰ ne itro. i eũ. THEO. Nõ aũt cũ videret turbã ꝯcurrere: ꝯminatꝰ ẽ ſpũi imũdo. nolebat. n. coꝛã turba curare: vt oñtationeꝫ fugere doceret. CHRY. Qḋ aũt cõminat ⁊ dixit: Ego tibi p̃cipio. diuine attribuit p̃tãti. Qḋ ṽo dicit non ſolũ: Exi ab eo. ſꝫ: Et ãplꝰ noli itroire i eũ. oñdit q2 ad reitrãdũ pmptꝰ erat: q2 ille nõdũ erat i fide pfectꝰ: ſꝫ h̃ dñi iuſſio ibibebat. Seqt̃: Et exclama. ⁊ mul. diſ. eũ exijt ab eo: ⁊ factꝰ ẽ ſic̃ moꝛ. ita vt mul. di. q2. moꝛ. ẽ. Nõ. n. valuit moꝛtẽ diabolꝰ iponere ppt̃ vere vite aduentũ. BEDA: Quẽ aũt hoſtis ipius moꝛti ſi̇̃leꝫ reddidit: huic piꝰ ſaluatoꝛ pie dextere tactu ſaluauit. vñ ſeqt̃: Jeſus aũt te. ma. eiuſ ele. eũ ⁊ ſur. Ex q̃ ſic̃ veꝝ ſe eẽ deũ potẽtia ſaluãdi docuit: ita ⁊ veruꝫ ſe habuiſſe carnis

iſſe carnis

iſſe carnis naturā more tact⁹ humani declarauit. Negat nāq; Manes iſan⁹ veracit̄ eū carnē idutū fuiſſe: ſ; ipe cū tot languētes ſuo tactu erexit mūdauit: illuminauit here ſim illius: ⁊ anteq̄ nata eſſet dānauit. Seqt̄: Et cū itro. in do. diſ. ei⁹ ſe. int. eū: Quare nos nō po. ej. CHRY. Timebāt. n. ne forte collatā ſibi grām amiſiſſent: recepāt enī ptātē iā ſpirituū imūdoꝝ. Seqt̄: Et dixit illis: Hoc ge n⁹ i nullo pōt exire: niſi in orōne ⁊ ieiunio. THEO. ſ. lu naticoꝝ: vel ſimplr̄ oīuʒ demonioꝝ gen⁹. Oportʒ nāq; ieiunare eū q̄ curari dʒ: ⁊ illū q̄ curat. Sic. n. vera orō pfi cit: cū ꝯiungit orōni ieiuniū: qm̄ nō grauat q̄ orat ex ſum ptione ciboꝝ: ſʒ ſobri⁹ ē. BEDA: Myſtice aūt dn̄s ſur ſum diſcipul̄ myſteria regni reſerat: deorſuʒ turbis pec cata ifidelitatis exprobrat: ⁊ ſpūs malos ab his q̄ vexā tur expellit: Nā carnales adhuc ⁊ iſipiētes ꝯfortat: docet: caſtigat: ⁊ pfectionē liberi⁹ de eternis iſtruit. THEO. Demon aūt iſte ſurd⁹ ⁊ mut⁹ ē: ſurd⁹ inq̄tū nō vlt dei ſer mones audire: mut⁹ vō inq̄tū nō vult alios qd̄ ꝯdecēs ē docere. HIERO. Peccator aūt ſpumat ſtulticia: ſtridet iracūdia: areſcit ignauia. Diſcerpit aūt ſpūs appropinquā tē ad ſalutē: ⁊ ſilr̄ quos ventrē ſuuʒ trahere deſiderat: di ſcerpit p terrores ⁊ dāna: vt fecī i iob. BEDA: Sepe. n. dū ꝯuerti ad deū poſt peccata conamur: maiorib⁹ nouiſ q̄ antiq̄ hoſtis pulſamur inſidijs: qd̄ facit: vt vel odium virtutis icutiat: vel expulſiōis ſue vindicet iiuriā. GRE. x. mora. Velut mortu⁹ aūt oñdit̄ q̄ a maligni ſpūs ptate liberat̄: q; q̄ſq; iā terrena deſideria ſubegit: vitā in ſe car nalis ꝯuerſatōis extinguit. ⁊ mūdo mortu⁹ apparet: quē multi mortuū dicūt: q; q̄ ſpiritalr̄ viuere neſciut eū q̄ car nalia opa bona nō ſeq̄t extinctū fundit⁹ arbitant̄. HIE RO. Per h̄ aūt q̄ ab īfantia vexat⁹ ē: ſignificat̄ gentilis pplus: cui⁹ a natiuitate icreuit cult⁹ iutil̄ idoloꝝ: vt ſtulte imolaret filios ſuos demonijs. Vn̄ dr̄: q̄ in ignē ⁊ aquaʒ eū miſit. Alij. n. de gētibus ignē venerabant̄: alij aquam. BEDA: Vel i h̄ demoniaco ſignificāt̄ q̄ originat̄ culpe reatu aſtricti veniūt i mūdū: xp̄i ſm̄ grām ſaluādi. Ignis aūt ad feruorē iracūdie referend⁹ ē: aq̄ ad voluptates car nis que diſſoluere mētē p delitias ſolēt. Nō aūt puero q̄ vim patiebat̄: ſʒ demoni q̄ inferebat ꝯminat⁹ ē: q; q̄ pec cantē emēdare deſiderat: vitiū vtiq; icrepādo ⁊ execran do dʒ exterminare: ſʒ hoīeʒ amādo refouere. HIERO. Imputat aūt dn̄s ſpūi qd̄ hoī pſtat dicēs: Surde ⁊ mute ſpūs. q; ille nūq̄ audiet nec loq̄t: qd̄ peccator penitēs au dit ⁊ loq̄t: Exiēs aūt demō ab hoīe: nūq̄ reuertitur: ſi hō cor ſuū ſerauerit clauib⁹ humilitatꝭ ⁊ charitatꝭ: ⁊ oſtium obtinuerit īmunitatꝭ. Fact⁹ ē hō ſanat⁹ velut mortu⁹. Sa natis eteni dr̄: Mortui eſtis: ⁊ vita veſtra abſcōdita ē cū chriſto in deo. THEO. Sʒ ſi ieſus. i. euāgelic⁹ ſmo te neat manū. i. v̄tute actiua: tūc a demone liberabimur. Vi de etiā q̄ pmo de⁹ nos iuuat: deīde req̄rit̄ a nobis q̄ bo nū opemur. Vn̄ dr̄ q̄ ieſus eleuauit illū: in quo oñdit̄ dei auxiliū: ⁊ ſurrexit: i quo monſtrat̄ hoīs ſtudiū. BEDA: Dū aūt docet dn̄s apl̄os quō demō neq̄ſſim⁹ debeat ex pelli: oēs iſtituit ad vitā: vt. ſ. nouerim⁹ grauiora queq;: vel imūdoꝝ ſpūuʒ: vel hoīuʒ temtamēta: ieiunijs ⁊ orōni b⁹ ēē ſupanda. Irā q̄; dn̄i cū in vltioneʒ ſcelerū nr̄oꝝ fue rit accenſa: h̄ remedio ſingulari poſſe placari. Ieiunium aūt gnāle ē nō ſolū ab eſcis: ſʒ ⁊ a cūct̄ illecebris abſtinē carnalib⁹: imo ab oīb⁹ vitioꝝ paſſionib⁹. Sic ⁊ orō gnāl nō ſolū i v̄bis ē q̄b⁹ diuinā clemētiā iuocam⁹: verꝝ etiā i oīb⁹ q̄ i obſequiuū nr̄i ꝯditorꝭ fidei deuotiōe gerim⁹: teſte apl̄o q̄ ait: Sine itermiſſiōe orate. HIERO. Vel ſtulti cia q̄ ad luxuriā carnis ptinet ſanat̄. Ira ⁊ ignauia occa ſione depellit̄. Medicina cuiuſq; vulnerꝭ adhibēda ē ei. Nō ſanat oculū: qd̄ calcaneo adhibet̄. Ieiunio paſſiōes corporis: ⁊ oratione peſtes ſanāde ſunt mentis.

Et inde profecti pretergrediebant̄ galileā: nec volebāt quēq; ſcire. Docebat aūt diſcipulos ſuoſ ⁊ dicebat illis: Qm̄ fili⁹ hoīs tradet̄ in man⁹ hoīuʒ ⁊ occidēt eum: ⁊ occiſus tertia die reſurget. At illi ignorabāt verbū: ⁊ timebāt iterrogare eū. Et ve nerūt capharnaū. Qui cū domi eēnt iterrogabat eos: Quid in via tractabatis? At illi tacebāt. Siq dem i via iter ſe diſputauerāt. qs eoꝝ maior eſſet. Et reſidens vocauit. xij. ⁊ ait ill̄: Siqs vult prim⁹ eē: erit oīuʒ nouiſſim⁹ ⁊ oīuʒ miniſter. Et accipiēs pueꝝ ſtatuit eū in medio eoꝝ: quē cū ꝯplex⁹ eſſet ait ill̄: Quiſqs vnū ex huiuſmodi pueris receperit in noīe meo: me recipit. ⁊ qcūq; me ſuſceperit: nō me ſuſcepit: ſed eū q miſit me.

THEO. Poſt miracula iterponit dn̄s ſmonē de paſ ſione: ne putaret̄ q̄ iuolūtarie paſſus ē. Vn̄ dr̄: Et inde p fe. pter. in ga. nec vo. quē. ſcire. i. ſe ibi eē. Docebat aūt di. ſuos ⁊ dice. illis: qm̄ fi. ho. tra. in ma. ho. ⁊ occi. eū. BE DA: Semp ꝓſpis miſcet triſtia: vt cū repēte venerint: nō terreāt aplos: ſʒ pmeditatis aīs ferāt. THEO. Poſtq̄ vero dixerat qd̄ triſte erat: tūc adiungit qd̄ letificare dʒ. Vn̄. ſeq̄t. Et occiſus: ter. die reſur. vt diſcerem⁹ ex h̄ q̄ p⁹ anguſtias leticie ſubſequūt̄. Seq̄t̄: At illi ig. ver. ⁊ ti. eum inter. BEDA: Hec ignorātia diſcipuloꝝ: nō tā de tar ditate ingenij: q̄ de amore naſcit̄ ſaluatoris: q̄ carnales adhuc ⁊ myſterij crucis ignari. quē deū verꝝ cognouerāt mortuū credere neq̄ant. ⁊ q; p figuras eū loquentē ſepe audire ꝯſueuerāt: horrētes euentū mortꝭ ei⁹: etiā i eis que de ſua traditiōe ac paſſiōe apte loq̄bat̄. figurate aliq̄d ſi gnificari volebāt. Seq̄t̄: Et venerūt capharnaū. HIE RO. Capharnaū dr̄ villa ꝯſolatiōis. ⁊ ꝯgruit interptatō ad pdicta ſniam q̄ dixerat: Et occiſus: ter. die reſur. Seq̄ tur: Qui cū domi eēnt: iterro. eos: Quid i via tractabatꝭ? at illi tacebāt. CHRY. Matthe⁹ aūt dicit q̄ acceſſerūt ad ieſuʒ diſcipuli dicētes: Quiſputas maior ē i regno ce loꝝ? Nō. n. ab initio narrationē icepit: ſʒ tacuit de itelligē tia ſaluatoris circa diſcipuloꝝ cogitatōes ⁊ dicta: q̄uis poſſʒ itelligi q̄ ea etiā q̄ ſeorſuʒ cogitabāt aut dicebāt: di cebat ad eū: qm̄ oīa erāt ei ita cognita: ac ſi ad eū dicta fu iſſent. Seq̄t̄: Siq̄dē iter ſe in via diſputauerāt: q̄s eēt illo rū maior. Lucas aūt dic: q̄ cogitatio itrauit i diſcipulos q̄s eſſet illoꝝ maior. Cogitationē. n. ⁊ intētionē coꝝ dn̄s ex illorū verbis manifeſtauit ſm̄ hiſtoriā euangelicam. HIERO. Recte aūt i via tractabāt de pncipatu. Similis enī ē h̄ tractatio loco. Principat⁹. n. ſicut igredit̄: ſic deſe rit̄: ⁊ q̄diu tenet̄: labit̄: ⁊ incertū ē in qua māſiōe. ſ. in q̄ die finiat̄. BEDA: Inde aūt videt̄ orta diſputatio diſcipu loꝝ de pmatu: q; viderāt petrū iacobū ⁊ ioānē ſeorſum ductos in monte: ſecretūq; eis ibi aliq̄d eē creditū. ſʒ ⁊ pe tro ſm̄ Matt. claues regni celoꝝ eē pmiſſas. Vidēs aūt diſcipuloꝝ cogitatiōes dn̄s: curat deſideriū glīe hūilita te ſanare: pmatū nō eē q̄rendū: ⁊ pus ſimplicꝭ humilitatꝭ cōmonet iperio. vn̄ Seq̄t̄: Et reſidēs vocauit. xij. ⁊ ait ill̄: Siqs vult pm⁹ eē: erit oīuʒ nouiſſimus: ⁊ oīum miniſter. HIERO. Vbi notādū q̄ illi eūtes diſputabāt de pnci patu: ipe ſedēs docet hūilitatē. Pricipes. n. laborāt: hūi les q̄eſcūt. CHRY. Appetebāt q̄dē diſcipuli honoreʒ hr̄e a dn̄o. deſideriū etiā eis inerat vt magnificarentur a chriſto. Quāto. n. q̄s maior ē: tāto maiorib⁹ honorib⁹ di gn⁹ exiſtit: ppter h̄ nō eoꝝ deſideriū ipediuit: ſʒ hūilitatē itroduxit. THEO. Nō. n. vult vt vſurpem⁹ nobis pri mat⁹ ſʒ p hūilitatē altitudinē ꝯſeq̄mur. Mox autē monet eos īnocētie puerilis exēplo. vn̄ ſeq̄t̄: Et ac. pu. ſta. euʒ in me. eo. CHRY. Ipſo viſu eis ꝑſuadēs hūiles eē ⁊ ſim plices. Eteni ab iuidia ⁊ vana glīa puul⁹ mūd⁹ exiſtit: ⁊ a ꝯcupiſcēdo pmatū. Nō ſolū aūt ait ſi talet̄ efficiami: merce dē magnā accipietꝭ: ſʒ ⁊ ſi alios tales honorabitꝭ ppt̄ me. vn̄ ſeq̄t̄: Quē cū ꝯplex⁹ eēt: ait ill̄: Quiſq̄s vnuʒ ex huiuſ.

pu.re.ī no.meo:me recipit. BEDA: In quo vel ſimplr
pauper xp̄i ab his q̄ volūt ēē maiores: ꝑ eiꝰ oñdit bono
re recipiēdos vł malicia pualos ipos ēē ſuadet: vt ſimpli
citatē ſine arrogātia: charitatē ſine inuidia ē: deuotōnē ſine
iracūdia ꝯſeruēt. Q: aūt cōplectit puer ſignificat hūiles
ſuo dignos ēē ꝯplexu ac dilectōe. Addidit autē: In noie
meo. vt formā vtutis quā natura duce puer obſeruat: ipi
ꝓ noie chriſti rationis īduſtria ſeq̄nt. Sꝫ q: ſe ī pueris re
cipi docebat: ne putaret hoc ēē ſolū qd̄ videbat: ſubiūxit
Et q̄cūq; me ſuſce. nō me ſu. ſed euꝫ q̄ me miſit. Talem ſe
vtiq; ac tantum credi volēs: qualis ⁊ quantus eſt pater.
THEO. Vide quātum valet humilitas: patris nāq;
⁊ filij inhabitationē meret ⁊ etiā ſpūſſancti.

Rn̄dit illi Ioānes dicens: Magiſter vidimꝰ
quēdam in noie tuo eijcientē demonia q non ſeq̄t
nos: ⁊ ꝓhibuimꝰ eū. Ieſus aūt ait: Nolite ꝓhibere
eū. Nemo ē.n. q facit virtutē ī noie meo: ⁊ poſſit ci
to male loq̄ de me. Qui.n. nō ē aduerſuꝫ vos pro
vobis ē. Quiſq̄s.n. potū dederit vobis calicē aq̄
frigide ī noie meo: q: chriſti eſtis: amē dico vobis
nō ꝑdet mercedē ſuā. Et q̄ſq̄s ſcādaliçauerit vnuꝫ
ex his puſillis credētibꝰ ī me: bonū ē ei magiſ ſi cir
cūdaret mola aſinaria collo eiꝰ ⁊ in mare mitteret.

BEDA: Ioānes p̄cipua deuotione dn̄z amās exclu
dendū bn̄ficio putauit eū q̄ nō recte vtat officio. Vn̄ d̄r
Rn̄dit illi ioānes dicēs: Magiſter: Vidi quēdā in nomi.
tuo eijcie. demo. q̄ nō ſeq̄t nos: ⁊ ꝓhi. eū. CHRY. Mul
ti eni credentiū chariſmata receperūt: nec tn̄ cum chriſto
erāt: q̄lis erat hic q̄ demones eijciebat. nō.n. oēs ad oia
ordinate ſe hēbāt. Alij.n. erāt pure vite: fidē aūt tā pfecte
nō hēbant: alij vō ecōtrario. THEO. Vel etiā q̄dā i
creduli vidētes nomē ieſu virtuoſuꝫ: dicebant ⁊ ipſi hoc
nomē: ⁊ ſigna faciebāt: lꝫ diuina grā eēnt īdigni. volebat
eni dn̄s etiā ꝑ indignos nomē ſuū ampliare. CHRY.
Nō aūt çelo ſeu īuidia motus ioānes ꝓhibebat illū q̄ de
mones expellebat: ſꝫ volebat ꝙ oēs q̄ nomē dn̄i inuoca
bāt: ſeq̄rent chriſtū: ⁊ eſſent cū diſcipulis vnū. Sꝫ dn̄s ꝑ
hos q̄ miracula faciūt: lꝫ ſint īdigni: alios ꝓuocat ad fidē
⁊ ipſoſmet ꝑ hāc īeffabilē grām īducit: vt fiant meliores
Vn̄ ſeq̄t: Ieſus aūt ait: Noli. ꝓ. eū. BEDA: In q̄ docet
neminē a bono qd̄ ex pte hꝫ ēē arcendū: ſꝫ ad hoc potius
qd̄ nōdū hꝫ ēē ꝓuocādū. CHRY. Decēt aūt eū nō ēē
ꝓhibendū oñdit ꝯſequēter dicēs: Nemo eſt.n. q̄ fa. vir. ī
nomi. meo. ⁊ poſ. ci. ma. lo. de me. Hoc aūt dicit ꝓpt eos
q̄ in hereſim ceciderūt q̄les erāt ſimon ⁊ menander ⁊ che
rintꝰ. neq;.n. illi in noie chriſti miracula faciebāt: ſed de
ceptiōibꝰ q̄buſdā facere videbant. Iſti vō ⁊ ſi nō ſequunt
nos: nō tn̄ ꝯ nos aliq̄d firmiter dicere valebunt: eo ꝙ ho
norāt ī opando vtutes nomē meū. THEO. Qualiter
eni male de me loq̄tur: q̄ ex noie meo occaſionē glorie hꝫ
⁊ ꝑ hoc ꝙ ipm īuocat: miracula opat? Seq̄t: Qui.n. nō ē
aduer. vos: ꝓ vo. ē. AVG. de cō. euā. Vidēdū ē: ne h il
li ſnie dn̄i videat ꝯriū: vbi ait: Qui mecū nō ē: aduerſum
me ē. an hoc intereſſe aliq̄s dicit: q: hic diſcipuł ait: Qui
nō ē aduer. vos: ꝓ vo. ē. Ibi aūt de ſeipo locutꝰ ē: Qui me
cū nō ē: aduerſū me ē. q̄ſi nō poſſit cū illo nō ēē: q̄ diſcipu
lis eiꝰ tāq̄ mēbris eiꝰ ſociat. Alioq̄n quō verū erit: Qui
vos recipit: me recipit? Aut pōt etiā nō ēē aduerſus eū: q̄
fuerit aduerſus diſcipulos ſuos? naꝫ vbi erit illud: Qui
vos ſpnit: me ſpnit? Sꝫ nimirū hoc vult ītelligi tātū cū illo
nō ēē aliquē: inquātū ē aduerſus illū: ⁊ cū illo ēē inquātū
cū illo ē. Exēpli grā: ſicut iſte q̄ in noie chriſti vtutes facie
bat: ⁊ in ſocietate diſcipuloꝝ nō erat: iquātū opabat vtu
tes ī illo noie: intātū cū ipis erat ⁊ aduerſus eos nō erat
Inquātū vō eoꝝ ſocietati nō adherebat: intātuꝫ: cū ipis
nō erat: ⁊ aduerſus eos erat. Sꝫ q: illi hoc cū facere ꝓhi
buerūt: in quo cū ipis erat: dixit eis dn̄s: Nolite ꝓhibere
Illud.n. ꝓhibere debuerūt: qd̄ extra eoꝝ erat ſocietatē:
vt illi vnitatē eccl'ie ſuaderēt: nō illud in q̄ cū illis erat no
mē. ſ. magiſtri ⁊ dn̄i eoꝝ in expulſiōe demonū ꝯmendās
ſicut eccl'a catholica facit: nō iprobās ī hereticis ſacramē
ta cōmunia: ſꝫ diuiſionē vel aliquā aduerſaꝫ paci verita
tiſq; ſniam. In h eni aduerſus vos ſūt. CHRY. Vel aūt
hoc d̄r de credentibꝰ in eū: q̄ tn̄ ipm nō ſequūt ꝓpter vite
laxationē. Illud aūt de demonibꝰ d̄r: q̄ a deo oēs ſtudent
ſepare ⁊ ꝯgregationē eiꝰ diſpergere. Seq̄t: Quiſq̄s.n. po.
de. vo. ca. aque fri. ī no. meo: q: chriſti eſtis: amē dico vo
bis: nō ꝑ. mer. ſu. THEO. Quaſi. d. Nō ſolū hūc qui ī
noie meo miracula opat nō ꝓhibeo: ſꝫ ⁊ q̄ſq̄s minimum
q̄d dederit vobis ꝓpter nomē meū: ⁊ recepit vos ꝓpt me
nō ꝓpter humanā grām ⁊ mundanā: nō ꝑdet mercedē ſu
am. AVGV. de cō. euan. Vn̄ oñdit ꝙ ⁊ ille de quo ioā
nes ſuggeſſerat: nō ita ſepabat a ſocietate diſcipuloꝝ: vt
eā tanq̄ hereticꝰ iprobaret: ſꝫ ſicut ſolent hoīes nōdū au
dere chriſti ſuſcipe ſacramēta: ⁊ tn̄ nomini fauere chriſtia
noꝝ: ita vt chriſtianos etiā ſuſcipiāt: ⁊ nō ob aliud eis niſi
ꝙ chriſtiani ſunt obſequūt. de q̄bus dicit ꝙ nō ꝑdēt mer
cedē ſuā: nō q: iam tuti atq; ſecuri ſibi debeant videri ex
hac beniuolētia quā erga chriſtianos habēt: etiā ſi chriſti
baptiſmo nō abluant: nec vnitati eiꝰ incorporent: ſꝫ q: ita
iam dei miſericordia guberněť vt ad ea q̄ꝫ perueniāt: atq;
ita ſecuri de hoc ſeculo abſcedāt. CHRY. Et nequis
pauptatē alleget: ponit illud quo nō ꝯtingit egere. ſ. calicē
aque frigide: ꝓ quo etiā ꝯſequet mercedē. Nō.n. p̄ciū da
ti: ſꝫ dignitas recipientiū ⁊ affectꝰ dantiū facit opꝰ dignū
mercede. Nō ſolū aūt recipiēdos diſcipulos vbo oñdit
ex mercede quā aliquis ꝯſeq̄t: ſꝫ etiā q: retrahit a tormē
to. Seq̄t: Et q̄ſ. ſcan. vnū ex his pu. cre. ī me: bonuꝫ eſt ei
mag. ſi cir. mo. aſi. col. eiꝰ ⁊ in ma. mit. Quaſi. d. Siq̄ vos
ꝓpter me honorāt: mercedē habēt: ſic ⁊ inhonorantes. ī.
ſcandaliçātes vltimā accipiēt vltionē. Ex manifeſtis aūt
nobis tormentū deſcribit ītolerabile: faciēs mētionē mo
le ⁊ ſubmerſionis. ⁊ nō ait: mola ſuſpendat ī collo: ſꝫ bo
nū ē ei hoc ſuſtinere: demonſtrās q̄m cū grauiꝰ aliq̄d ma
lū expectat. Puſillos aūt in ſe credētes dicit eos q̄ īuocāt
nomē eiꝰ: nō ſolū ſeq̄ntes etiā eos q̄ calicē frigidū offerūt
⁊ nō opant alia maiora. Iſtoꝝ aūt neminē vult ſcandali
çari neq; ſupplantari. Hoc.n. eſt ꝓhibere nomē eiꝰ inuoca
re. BEDA: Recte aūt q̄ ſcandaliçari pōt: puſillus appel
lat. Qui.n. magnꝰ eſt: qd̄cūq; paſſus fuerit: nō declinat a
fide. q̄ aūt puſillus eſt aīo ⁊ puus: occaſiōes q̄rit quo
ſcandaliçet. ꝓpterea oportet nos maxime his ꝯſulere q̄
parui ſunt in fide: ne occaſione nr̄i offendant ⁊ recedāt a
fide: ac decidant a ſalute. GRE. ſup eze. Notandum tn̄
ꝙ in noſtro bono opere aliq̄n cauendū ē ſcandalū ꝓximi
aliquādo aūt pro nihilo cōtēnēdū. Inquātū.n. ſine pecca
to poſſumꝰ vitare ꝓximi ſcandalū debemꝰ. Si aūt de ve
ritate ſcandalū ponit: vtiliꝰ ꝑmittit ſcādalū naſci: q̄ veri
tas relinquat. GRE. in paſto. Myſtice aūt ī mola aſina
ria ſecularis vite circuitꝰ ac labor exprimit: ⁊ ꝑ ꝓfundū
maris extrema dānatio deſignat. Qui ergo ad ſanctitatis
ſpeciē deductꝰ: vel vbo ceteros deſtruit: vel exēplo: me
lius ꝓfecto erat: vt hunc ad morteꝫ ſub exterior habitu
terrena acta conſtringerent: q̄ ſacra officia in culpa cete
ris imitabilē demonſtrarent: q: nimiruꝫ ſi ſolus caderet:
vtrūq; hūc tolerabilior inferni pena cruciaret.

Et ſi ſcandaliçauerit te manus tua: abſcide illā
Bonū ē tibi debilē introire ī vitā q̄ꝫ duas manus
hn̄tem ire ī gehēnā: in ignē inextinguibilē: vbi ver
mis eoꝝ nō morit: ⁊ ignis nō extinguit. Et ſi pes
tuus te ſcādaliçat: amputa illū. Bonū eſt tibi clau
duꝫ introire in vitā eternā: q̄ꝫ duos pedes hn̄tem
mitti in gehēnā ignis inextinguibilis: vbi vermis
eoꝝ nō

coꝛuꝫ non moꝛitur: ⁊ ignis non extinguitur. Qđ
ſi oculus tuus ſcandaliçat te: eijce euꝫ. Bonū ē ti
bi luſcuꝫ introire in regnum dei: q̄ꝫ duos oculos
habentem mitti in gehennam ignis: vbi vermis
coꝝ nō moꝛit: ⁊ ignis non extinguitur. Oīs eniꝫ
igne ſalieť: ⁊ oīs victima ſale ſalietur. Bonum eſt
ſal: Quod ſi ſal inſulſum fuerit: in quo illud cōdie
tis: Habete in vobis ſal: ⁊ pacē habete inter vos.

BEDA: Quia ſupꝛa docuerat dn̄s ne ſcandaliçarem᷒
eos q̄ credūt in eū: nūc cōſequenť admonet q̄tum cauere
debeamus eos q̄ ſcandaliçare nos .i. verbo vľ exemplo
ſuo ad ruinā peccati ꝑpellere certāt. vn̄ dicit: Et ſi ſcā. te.
ma. tu. abſc. ill. CHRY. Nō de mēbꝛis h̄ dicit: ſꝫ de ꝓ
pinquis amicis: quos q̄tum ad neceſſaria i membꝛoꝛuꝫ
oꝛdie nos hēm᷒. Nihil .n. tā nociuū vt ꝑniciosa ſocietas.
BEDA: Manū q̄ppe nr̄am appellat neceſſariū ami
cū: cuius auxilio quotidiano op᷒ hēmus. ſꝫ ſi talis nos
ledere in cā aīe voluerit: excludend᷒ ē a nr̄a ſocietate: ne
ſi cū ꝑdito i hac vita partē habere volum᷒: ſimul i futuro
cū illo peam᷒. vn̄ ſeqť: Bo. ē ti. de. itro. i vi. q̄ du. ma. ha.
ire in ge. i ig. inex. GLO. Debilē dicit adiutoꝛio alicui᷒
amici ꝑuatū. Nā meli᷒ ē abſq; amico ire i vitam: q̄ cū eo
ire in gehēnā. HIERO. Uel aliter: Bonū eſt tibi debilē
igredi i vitā .i. ſine cupito ꝑncipatu: q̄ duaſ man᷒ habētē.
Due man᷒ principat᷒ ſunt humilitas ⁊ ſupbia. abſcide ſu
perbiā: tenēs humilē ꝑncipatū. CHRY. Deinde teſtimo
niū ꝓpheticū ex eſaia ꝓpheta iducit dicens: Ubi ver. eo.
nō mo. ⁊ ig. nō ex. Nō de ſenſibili verme h̄ dić: ſꝫ vermē
cōſcientiā vocat moꝛdentē animā q̄ nō ſit opata bonuꝫ.
Uniuſq̄ſq; .n. ſuipſi᷒ accuſatoꝛ fiet: rememoꝛās que geſſit
in vita moꝛtali: ⁊ ſic coꝝ vermis imoꝛtalis ꝑmanet. BE
DA: Sicut autē vermis eſt doloꝛ interius accuſans: ſic
ignis ē pena extrinſecus ſeuiens. Uel in verme putredi
nē gehēne ſic̄ i igne ardoꝛē deſignat. AVGV. xxi. de ci
ui. dei: Utrūq; aūt hoꝝ ignem .ſ. ac vermē q̄ volūt ad aīe
penas nō ad coꝛpoꝛis ꝑtinere: dicūt etiā vri doloꝛe ani
me ſero ac infructuoſe penitētis: eos q̄ fuerit a regno dei
ſeparati. Et ideo ignē ꝓ iſto doloꝛe vrente nō icōgrue ipo
ni poſſe ꝯtendūt: ſm̄ illud apoſtoli: Quis ſcandaliçatur ⁊
ego nō vroꝛ: Eūdē etiā vermē putāt itelligēdū eē: ſm̄ illō:
Sicut tinea veſtimētū ⁊ vermis ligꝰuꝫ: ſic meroꝛ excru
ciat coꝛ viri: q̄ ſi penas ⁊ aīe ⁊ coꝛpis i illo ſupplicio fu
turas eē nō dubitāt: igne vri coꝛp᷒: aīam vo rodi quodā
mō verme meroꝛis affirmāt. q̄ ⁊ ſi credibili᷒ dr̄: qꝛ vtiq;
abſurdū eſt ibi doloꝛē aut coꝛpis aut aīe defuturū. Ego tn̄
facilius eſtimo vt ad coꝛp᷒ vtrūq; dicā ꝑtinere q̄ neutrū
⁊ ideo tacitū eſſe i iſtis diuine ſcripture verbis animi do
loꝛē: qꝛ ꝯſequēs eſſe intelligiť vt coꝛpe dolēte animus q̄ꝫ
crucieť. Eligat ḡ q̄ſq; qđ placet: aut ignē tribuere coꝛpoꝛi:
aīe vermē. h̄ ꝓpꝛie: illud tropice: aut vtrūq; ꝓpꝛie coꝛpi.
Poſſunt .n. aīalia etiā i ignib᷒ viuere: in vſtiōe ſine ꝯſum
ptōe: in doloꝛe ſine moꝛte ꝑ miraculū potētiſſimi creato
ris. Seqť: Et ſi pes tu. ſcā. te. BEDA: Pes amic᷒ dr̄ ꝓ
pter miſteriū diſcurſus q̄ſi i nr̄is vſib᷒ accōmodatos. Se
quiť: Et ſi ocu. tu. ſcā. te. Oculus dr̄ amic᷒ vtilis atq; ſol
licit᷒ ⁊ acutus ad ꝓſpiciendū. AVGV. de cō. euā. Hic
ꝑfecto apparet: q̄ illi q̄ noīe chꝛiſti ſunt deuoti: ⁊ ꝑiuſq̄
chꝛiſtianoꝝ numero ſocienť: vtilioꝛes ſunt q̄ hi q̄ cuꝫ iā
chꝛiſtiani appellenť: ⁊ chꝛiſtianis ſacramētis ibuti ſunt ta
lia ſuadēt: vt q̄b᷒ ea ꝑſuaſerint: ſecū i eternā penā ꝑtrahāt
quos mēbꝛoꝝ coꝛpoꝛaliū noīe tāq̄ manū vel oculū ſcan
daliçantem iubet erui a coꝛpe: h̄ eſt ab ipſa vnitatis ſocie
tate vt ſine his potius veniat ad vitā: q̄ cū eis eať in gehē
nā. Hoc ipſo aūt ſeparāt a q̄b᷒ ſeparanť: q̄ eis mala ſua
dentib᷒ h̄ eſt ſcādaliçantibus nō ꝯſentiť. Et ſiquidē oībus
bonis cū q̄bus eis noticia ē de hac ꝑuerſitate inoteſcant
ab oīb᷒ penit᷒ ſocietate atq; ab ipſa diuinoꝝ ſacramēto
rū ꝑticipatiōe ſeparent. Si aūt q̄buſdā ita noti ſunt: pluri
b᷒ aūt iſta coꝝ ē ignota ꝑuerſitas: ita tolerādi ſūt: vt neq;
illis ad iniq̄tatis cōionē ꝯſentiať: neq; ꝓpter illos bono
rū ſocietas deſerať. BEDA: Quia vo dn̄s tertio mētio
nē vermis ⁊ ignis fecerat: vt h̄ valeam᷒ euitare toꝛmētuꝫ
ſubdit: Omnis .n. igne ſalieť. Fetoꝛ .n. vermiū de coꝛrup
tione ſolet naſci carnis ⁊ ſanguinis: ideoq; caro recēs ſale
condiť: vt exiccato humoꝛe ſanguineo: vermeſcere neq̄at
Et q̄dē qđ ſale ſaliť: vermis putredinē arcet. qđ vo igne
ſaliť .i. ignib᷒ ſale aſpſis recōdiť: nō ſolū vermeſ abijcit: ſꝫ
ipſam q̄ꝫ carnē cōſumit. Caro ergo ⁊ ſanguis vermes cre
at: qꝛ delectatio carnalis cui ꝯdimentū ꝯtinentie non reſi
ſtit: penā luxurioſis generat eternā: cui᷒ fetoꝛē q̄ſq̄s vita
re deſiderat: ⁊ coꝛp᷒ ſale ꝯtinētie ⁊ mentē ſtudeat ꝯdimen
to ſapie ab erroꝛis ⁊ vitioꝝ labe caſtigare. Sal .n. dulce
dine ſapie: ignis ſp̄ūſancti grām deſignat. Dić ergo: Oīs
igne ſaliť: qꝛ oīs electus ſapia ſp̄ūali dꝫ a coꝛruptiōe ꝯcu
piſcētie carnalis expurgari. Uel ignis ē tribulatōis: quo
patientia fideliū vt ꝑfectū opus habere poſſint exerceť.
CHRY. Simile aūt ē huic qđ dicit aplus: Uniuſcuiuſ
q; opus q̄le ſit ignis ꝓbabit. Poſtea a leuitico teſtimoniū
introducit di. Et oīs victima ſalieť. HIERO. Uictima
dn̄i ē gen᷒ humanū: qđ hic rōne ſapie ſaliť: dū coꝛruptio
ſanguinis cuſtodia putredinis ⁊ mať vermiuꝫ ꝯſumet: ⁊
illic purgatoꝛio igne examiabiť. BEDA: Poſſum᷒ ⁊ ita
itelligere q̄ altare dei ſit coꝛ electoꝛū: hoſtie vo ⁊ ſacrifi
cia i h̄ altari offerenda: bona ſūt opa fideliū. In oīb᷒ autē
ſacrificijs ſal dꝫ offerri: qꝛ nullū ē op᷒ bonū qđ non ſal ſa
pientie: ab oī coꝛruptōe vane laudis: ceteriſq; prauis ſi
ue ſupfluis cogitationib᷒ expurgat. CHRY. Uel h̄ dr̄
qꝛ oē mun᷒ victime nr̄e: q̄ eſt ꝑm oꝛatione ⁊ ꝓximi ſubuē
tionē ſaliť igne diuino de q̄ dr̄: Ignē veni mittere i terraꝫ.
de quo ſubdiť: Bonū ē ſal .i. ignis dilectōis. Q̄ ſi ſal iſul
ſum fuerit .i. ſeipſo ꝑuatū: ⁊ ꝓpꝛia q̄litate ꝑ quā dr̄ bonū
in quo illō ꝯdictis: Sūt .n. ſales ſal hn̄tes: q̄ .ſ. hn̄t grē ple
nitudinē. ⁊ ſunt ſales ſal non hn̄tes: q̄ .n. nō ſunt pacifici:
ſal ſunt inſulſum. BEDA: Uel bonū ē ſal: bonū eſt dei
verbū audire frequētius: ⁊ ſale ſapie ſpiritalis coꝛdis ar
chana condire. THEO. Sicut .n. ſal carnes cōſeruat:
⁊ vermes eas non ſinit generare: ſic ⁊ ſermone doctoꝛis
ſi deſiccatiuus erit: carnales hoies cōſtringit. ⁊ i eis inex
tinguibilē vermē nō ſinit generari. Si vero ſit inſulſus .i.
ſi virtutē deſiccatiuā ⁊ cōſeruatiuam nō habeat: in quo
cōdictur: CHRY. Uel ſꝫ mattheū: diſcipuli chꝛiſti ſūt
ſal: q̄ totū oꝛbē ꝯſeruāt: reſiſtētes putredini que ē ab ido
latria ⁊ foꝛnicatione peccatoꝛum. Poteſt etiā intelligi q̄
vnuſq̄ſq; noſtrū habeat tantum ſalis: q̄tuꝫ capax eſt dei
grārum. vn̄ ⁊ apoſtolus ꝯiungit grām ſali: di. Sermo vr̄
ſit in gratia ſale conditus. Sal etiā eſt dn̄s Jeſus chꝛiſt᷒
qui fuit ſufficiens totā terrā cōſeruare: ⁊ multos in terra
fecit ſales: quoꝛū ſi aliq̄ marceſcant: poſſibile eſt .n. ⁊ bo
nos in putredinē trāſmutari: dignū eſt vt foꝛas mittātur.
HIERO. Uel aliter: Sal inſulſum eſt q̄ amat pꝛinci
patuꝫ: ⁊ increpare nō audet. vn̄ ſequitur: Habe i. vo. ſal.
⁊ pa. ha. inter vos. vt .ſ. ſalſedinē coꝛreptionis amoꝛ ꝓxi
mi tēperet: ⁊ dilectionē ꝓximi ſal iuſticie cōdiat. GRE.
ſuper Ezechie. Uel h̄ dicit cōtra quoſdaꝫ quos dum ma
ioꝛ conſcientia erigit: a ceteroꝝ ſocietate diſiungit: ⁊ quo
plus ſapiunt: eo a ꝯcoꝛdie vtute reſipiſcunt. GRE. i pa
ſto. Qui etiā loqui ſapienter nititur: magno ope metuat
ne eius eloquio audientiū vnitas cōfundatur: ne dum ſa
piens videri deſiderat: vnitatis ꝯpagē inſipienter abſci
dat. THEO. Uel qui conſtringit ſe vinculo dilectiōis
ad ꝓximum: hic ſalē habet: ⁊ ex h̄ pacem cum fratre ſuo.
AVGV. de cō. euan. Hec Marcus dn̄ꝫ locutum fuiſ
ſe contextim commemoꝛat: ⁊ aliqua poſuit que null᷒ ali
us euangeliſtaruꝫ poſuit: alia vero que mattheus quoq;
poſuit: ⁊ aliqua que mattheus ⁊ lucas. ſed illi ex alijs oc
caſionibus: ⁊ in alio rerum oꝛdine. vnde mihi videť etiā

hoc loco dñm dixiſſe que alijs locis dixit: quia ſatis ꝓi
nebant ad hanc ipſam eius ſententiam: qua vetuit prohi-
beri virtutes in nomine ſuo fieri: etiam ab illo qui cũ di
ſcipulis eum non ſequebatur. .X.

Et inde exurgens venit in fines iudee vl-
tra iordanẽ ⁊ ꝯueniunt iteꝝ turbe ad eũ
⁊ ſicut conſueuerat iterum docebat illos.
Et accedentes phariſei iterrogabant eum: ſi licet
viro vxorem dimittere tentãtes eũ? At ille rñdens
dixit eis: Quid vobis precepit moyſes? Qui dixe
runt: Moyſes permiſit libellũ repudij ſcribere ⁊
dimittere. Quibus rñdens Jeſus ait: Ad duritiã
cordis vr̃i ſcripſit vobis preceptũ iſtud. Ab initio
autẽ creature maſculũ ⁊ feminam fecit eos deus.
Propter hoc relinquet homo patrẽ ſuũ ⁊ matrẽ
⁊ adherebit ad vxorẽ ſuã: ⁊ erũt duo ĩ carne vna.
Itaq; iam nõ ſunt duo: ſ; vna caro. Quod ergo
deus cõiunxit: hõ non ſeparet. Et in domo iteruz
diſcipuli eius de eodẽ interrogauerunt eũ. Et ait
illis: Quicũq; dimiſerit vxorẽ ſuaz ⁊ aliã duxerit
adulteriũ cõmittit ſuper eã. Et ſi vxor dimiſerit vi
rum ſuũ ⁊ alij nupſerit: mechatur.

BEDA: Hucuſq; marcus ea narrauit de dño que in
galilea fecit ⁊ docuit: Hic incipit enarrare que in iudea fe
cit ⁊ docuit ſiue paſſus eſt: ⁊ primo quidẽ trans iordanez
ad orientẽ. Et h̓ ẽ quod dr̃: Et inde. exur. ve in fi. iu. vl. ior.
Deinde etiã citra iordanẽ quãdo venit iericho: bethaniaz:
⁊ hieroſolymã. Et cũ oĩs iudeoꝝ ꝓuincia generaliter ad
diſtinctionẽ aliaꝝ gentiũ iudea ſit dicta: ſpecialius tñ me
ridiana eius plaga appellabat iudea ad diſtinctionẽ ſama
rie: galilee: decapolis: ⁊ ceteraꝝ in eadẽ ꝓuincia regionũ.
THEO. Viſitat aũt regionez iudee: quã ſepe ꝓpter iu
deorũ emulationẽ reliquerat: q2 paſſio in ea erat futura
non tñ aſcendit tũc hieroſolymã: ſ; iudee ꝯfinia vt turbe
non malicioſe ꝓficeret. Hieroſolyma. n. erat opatrix oĩs
nequitie ob maliciã iudeoꝝ. vñ ſequit: Et ꝯue. ite. tur. ad
eũ: ⁊ ſicut cõ. ite. doce. illos. BEDA: Notanda ẽ mẽ
tium diſtantia in turbis ⁊ phariſeis. he cõueniunt vt do
ceantur: ⁊ ſui ſanent infirmi: ſicut matthe. cõmemorat: illi
accedũt vt ſaluatorẽ tentãdo decipiãt. vñ ſequit: Et acce.
pha. iter. eũ ſi li. viro vx. di. tẽ eũ. THEO. Accedunt
quidẽ nõ deſerentes eũ ne turbe in eum crederent: ſ; ꝯti
nue accedentes credebant eũ in dubitationẽ deducere: ⁊
cum per interrogationes cõfundere. Propoſuerunt autẽ
ei queſtionẽ ex vtraq; parte ꝑcipitium habẽtem: vt ſi di
cat ꝙ licet viro vxorẽ dimittere: vel non licet accuſarent
ipſum cõtradicẽtes eidẽ ex dogmatibus moyſi. Chriſt'
igitur ſapientia ipſa rñdit eis reſponſionẽ: illoꝝ laqueos
fugientẽ. CHRY. Interrogat'. n. ſi lic;: nõ ſtatim rñ
dit: nõ licet: ne tumultuẽtur: ſ; ꝑmo eis legis ſniaz voluit
rñdere: vt qd̓ eũ dicere oportebat h̓ illi rñderent. vñ ſeqt:
At ille rñ. ait: Quid vobis ꝑce. moyſes? Sequit: Qui di-
xerũt: Moyſes ꝑmiſit libellũ repudij ſcribere ⁊ dimitte-
re. Proponunt q̃dẽ moyſen hoc dixiſſe: aut propter iter
rogationem ſaluatoris: aut volẽtes in eũ viroꝝ multitu-
dinẽ icitare. Eteni hoc iudeis erat indifferens: ⁊ oẽs hoc
opabant tãq̃ a lege ꝑmiſſu;. AVG. de cõ. euan. Nihil
autẽ ad rei veritatẽ intereſt: viru dño ſepationẽ ꝓhibẽti: ⁊
ſniaz ſuã de lege firmãti: ipi turbe vt Matthe' narrat itu
lerint q̃ões de libello repudij ꝑ eũdẽ moyſen ſibi ꝑmiſſo
an hoc q̃dẽ illi de ꝑcepto moyſi illos iterrogãti rñderint:
vt Marc' hic dicit. nã ⁊ volũtas ei' ita ſe hẽbat: vt nõ eiſ
redderet rõnez: cur illud Moyſes ꝑmiſerit: niſi ꝑus ipſi
hoc ꝯmemoraſſent. Cũ ergo volũtas loq̃ntiũ: cui debẽt

v̓ba ſuire ab euãgeliſta vtroq; monſtrata ſit: nihil intereſt
iam: l; diuerſus inter ambos fuerit modus narrãdi. Pot
etiã hoc intelligi: ꝙ ſicut dicit Marc': ꝑus eos de vxore
dimittenda iterrogãtes: dñs viciſſim iterrogat: qd̓ eis ꝑ
cepit moyſes: q̃ cũ rñdiſſent Moyſen ꝑmiſiſſe libellũ re
pudij ſcribere: ⁊ dimittere: rñdit eis de ipa lege ꝑ moyſen
data: quomõ de' inſtituerit ꝯiugium maſculi ⁊ femine: di
cens ea que ponit Matthe': q̃bus auditis: illi id qd̓ ei ꝑi
mo iterrogãti rñderãt repetierũt: dicẽtes: Quid ergo mã
dauit moyſes? AVG cõtra fauſtũ: Nolebat aũt dimitti
vxorẽ a viro q̃ hanc interpoſuit morã: vt in diſcidiũ ai
mus ꝑceps libelli cõſcriptione refract' abſiſteret: ꝑſertim
q2 vt ꝓhibent: apud hebreos ſcribere lr̃as hebreas nulli
fas erat niſi ſolis ſcribis. Ad hos igit quos oportebat
prudẽtes legis interꝑtes: ⁊ iuſtos diſcidij diſſuaſores: ire
mittere voluit eũ quẽ iuſſit libellũ dare repudij ſi dimiſi
ſet vxorẽ. Nõ. n. poterat ei ſcribi libell' niſi ab ipſis qui
ꝑ hanc occaſionẽ ⁊ neceſſitatẽ venientẽ quodãmõ in ma
nus ſuas bono ꝯſilio regerẽt: atq; inter ipm ⁊ vxorẽ pa
cifice agendo dilectionẽ ꝯcordiãq; ſauderẽt. ꝙ ſi tantum
intercideret odiũ vt extingui emẽdariq; nõ poſſ;: tũc vti
q; ſcriberet libellus: q2 fruſtra nõ dimitteret: quã ſic odiſ
ſet vt ad debitã cõiugio charitatẽ nulla prudentiũ ſuaſio
ne reuocaret. ꝓpter hoc ſubdit: Quibus re. ieſus ait: Ad
dur. cor. ve. ſcri. ẽ vo. pre. iſtud. Magna. n. duritia erat q̃
nec ꝑ libelli iterpoſitionẽ: vbi diſſuadẽdi loc' iuſtis ⁊ pru
dentib' tribuebat: ſolui vel flecti poſſet ad recipiẽdã vel
reuocãdã ꝯiugij charitatẽ. CHRY. Nõ dr̃: Ad duritiã
cordis vr̃i: q2 ſi aĩa fuerit purgata deſiderijs ⁊ ira: poſſi
bile ẽ mulierẽ neq̃ſſimã tolerare. Multiplicans aũt in a
paſſionib' ꝑdictis: multa mala ꝯtingẽt circa odioſũ ꝯiu
biũ. ſic igit ab incuſatione eoꝝ moyſen eripit q̃ dederat
legẽ: ⁊ totũ in eoꝝ caput ꝯuertit. S; q2 graue erat qd̓ di
ctũ ẽ: ſtati ad antiquã legẽ ſermonẽ reducit dicẽs: Ab ini
tio aũt creature maſculũ ⁊ feminam fecit eos de'. BE
DA: Non ait maſculum ⁊ feminas. qd̓ ex prioꝝ repudio
querebat: ſ; maſculum ⁊ feminã: vt vni' ꝯiugis cõſortio
necterent. CHRY. Si aũt voluiſſ; hanc q̃dẽ dimitti ⁊
alterã introduci: creaſſet plurimas mulieres. Nec ſolum
homini deus mulierẽ cõiunxit: ſ; ⁊ relinquere parentes
ꝑcepit ⁊ mulieri adherere. vñ ſeqt: Et dixit. ſ. deus ꝑ adã
Propt̃ hoc re. ho. pa. ſu. ⁊ ma. ſu. ⁊ adhe. ad vxo. ſuã. Et
ipo mõ locutiõis inſeparabilitatẽ mr̃imonij demõſtrat
q2 dicit: Adherebit. BEDA: Et ſimiliter q2 dicit: adhe
rebit ad vxorẽ ſuã: nõ ad vxores. Seqt: Et erũt duo i car
ne vna. CHRY. i. ex vna radice facti: ĩ vnũ corp' cõ
ueniũt. Seqt: Itaq; iã nõ ſũt duo ſ; vna caro. BEDA:
Primũ igit nuptiarũ ẽ ex duab' vnã carnẽ fieri. Caſtitas
iũcta ſpũi: vn' efficit ſpũs. CHRY. Poſt h̓ terribile ſu
ciẽs argumẽtum nõ dixit: ne diuidat: ſ; ꝯcluſit: Qd̓ ergo
de' cõiunxit: hõ nõ ſepet. AVGV. ꝯtra fauſtũ: Ecce iu
dei ex libris moyſi ꝯuincunt: nõ eẽ vxorẽ dimittendã: q̃
ſm voluntatem legis moyſi arbitrant ſe facere cũ dimit
terent. Similit ⁊ illud hinc cũ ipo chriſto atteſtãte cogno
mus deũ feciſſe ⁊ cõiunxiſſe maſculum ⁊ feminaz: qd̓ ma
nichei negãdo dãnantur: nõ iam moyſi libris: ſ; chriſti
euangelio reſiſtentes. BEDA: Qd̓ ergo de' cõiunxit
vnã faciendo carnẽ viri ⁊ femine: h̓ hõ nõ põt ſeparare
ſ; ſolus deus. Hõ ſeparat: qñ ꝓpter deſideriũ ſcde vxo
ris primã dimittim'. De' ſeparat: quãdo ex ꝯſenſu ꝓpter
ſeruitutem dei ſic habemus vxores: quaſi nõ habentes.
CHRY. Si aũt duo quos de' cõiunxit ſeparari non
debẽt: multo magis eccl'iam quã de' chriſto cõiunxit: ab
eo nõ ꝯuenit ſeparare. THEO. Quia v̓o ſcãdaliꝫabã
tur diſcipuli: tãq̃ ex ꝑdictis nõ plene eis fuerit ſatiſfactũ
propter hoc enim iteruz interrogant. vñ ſequitur: Et in
in do. diſc. eius de eodẽ iter. eum. HIERO. Scd̓a iter
rogatio ab apoſtolis iterum dicta eſt: quia de eadem re
de qua phariſei eum interrogauerunt. i. de coniugij ſtatu
⁊ hoc